

3746
P.2
ΟΙ ΚΑ' ΟΙΚΟΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ

ΤΟΝ ΜΥΡΟΒΛΗΤΗΝ

Προσετέθη δὲ καὶ παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον

ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμωτάτου Ἱερέως καὶ Πνευματικοῦ Πατρὸς

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΒΟΥΤΕΡΗ

Ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ Ὁσίου Μελετίου

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγίοις αὐτοῦ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε

τὸν Θεόν. Πευφυτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον

ἔσονται δίκαιοι. Ἄγιε ἐνδοξε μεγαλομάρτυ τοῦ Χριστοῦ,

Μυροβλήτα καὶ γενναῖε Στρατιώτα Δημήτριε βοήθει μοι.

Τοῖς Ἅγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος

ΟΙΚΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ

Γ. Α. Βουτέρης Ιερέυς

Τὰ Ἀπολυτίκια τοῦ Ἁγίου, (κατ' ἐμὴν γνώμην).

Ἦχος Γ'.

Μέγαν εὖρατο ἐν τοῖς κινδύνοις· σὲ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένην, ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον, ὡς σὺν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἐπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε ἐθάρρυνον καὶ ἡμᾶς, καθελεῖν τὸν πονηρὸν ταῖς ἰεσάις σου.

Κοντάκιον Ἦχος Πλ. Δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τῷ Μυροβλήτῃ τοῦ Χριστοῦ τὰ νικητήρια. Ὡς τροπαιούχῳ οἱ πιστοὶ τὰ ὑμνητήρια Ἀναμέλωμεν Δημήτριε οἱ σοὶ δοῦλοι. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρησίαν πρὸς τὸν Κύριον. Ἐκ παντοίων ἡμᾶς ἀπάλλαξον κακώσεων.

Ἵνα κράζωμέν σοι χαῖρε μάρτυς Δημήτριε.

Ἄγγελοι ἀοράτως ἔστεψαν τοὺς ἀγῶνας, οὓς ὑπὲρ Χριστοῦ ἔτλης παμμάκαρ. (ἐκ Γ').

Καὶ στέψαντες τὴν θείαν κορυφήν σου, ἐκρότησαν τοὺς ἄθλους, δι' ὧν περ ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ ἔδοκιμάσθης, ὅθεν ἀκούεις:

Χαῖρε ἀσεβοῦς τυράννου τὸ τραῦμα.

Χαῖρε εὐσεβοῦς λαοῦ ἡδιστον ἄσμα.

Χαῖρε τῶν μαρτύρων ἐκλαμπρος στρατηλάτης.

Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων ἔξοχος συμπολίτης.

Χαῖρε βάνθος θείας γνώσεως ἀκατάληπτον πολλος.

Χαῖρε ὕψος καθαρότητος, δυσανάβλεπτον βροτοῖς.

Χαῖρε ὁ Μυροβλήτης τῶν Ἁγίων Μαρτύρων.

Χαῖρε ὁ ὑπερόπτης τῶν γηίνων φροντίδων.

Χαῖρε ἀστὴρ λάμπων τοῖς πέρασιν.

Χαῖρε φωστὴρ φωτίζων ὑφήλιον.

Χαῖρε δι' οὗ ἔδοξάσθη ἡ πίστις.

Χαῖρε δι' οὗ προσκυνεῖται ὁ πλάστης.

Χαῖρε μάρτυς Δημήτριε.

Βλέμματί σου εὐσπλάχνῳ, καὶ ἰκέτιδας χεῖρας, πρὸς τὸν σὸν ἄρον Δεσπότην μάκαρ, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενωῶς ἰκετεύων, ἵνα πλημμελημάτων, διὰ σοῦ λυτρωθῶμεν μελωδοῦντες ἐπαξίως πρὸς Κύριον τὸν ὕμνον. Ἀλληλούϊα.

Γνώσιν ἄγνωστον γνώσας, Δημήτριος ὁ μέγας ἐκήρυττε τὸν Χριστόν. πρὸς τὰ πλήθη, Υἱὸν εἶναι τοῦ Θεοῦ τῶν αἰώνων, ὑπὲρ πάντων πεποθότα· διὸ οἱ φωτισθέντες πρὸς αὐτὸν ἐβόων.

Χαῖρε λαμπτὴ ἀπορρήτου φάους.

Χαῖρε ἀκτὶς δυσνοήτου αἴγλης.

Χαῖρε τῶν περάτων τοῦ κόσμου διδάσκαλος.

Χαῖρε τῶν λογίων Χριστοῦ ὁ ἰσάγγελος.

Χαῖρε ἄστρον ἐπουράνιον χέον λάμπην ἐπὶ γῆς.

Χαῖρε γέφυρα μετάγουσα τοὺς βροτοὺς ἐν οὐρανοῖς.

Χαῖρε τὸ τῶν Ἀγγέλων περιλάλητον χάσμα.

Χαῖρε τὸ τῶν ἀνθρώπων πολυκρότητον ἄσμα.

Χαῖρε ὁ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν ἀγαπήσας.

Χαῖρε ὑπὲρ αὐτοῦ γενναίως ἀθλήσας.

Χαῖρε πρηστήρ ὀλεθρίου ἀπάτης.

Χαῖρε πληγὴ δεισιδαίμονος πλάνης.

Χαῖρε μάρτυς Δημήτριε.

Δοῦλος ὢν τοῦ Ὑψίστου, ἀπεδείχθης καὶ Μάρτυς, εὐρὼν γὰρ τὸν ἐκλεκτὸν μαργαρίτην, δι' αἵματος ὠνήσω προσέκρινας σοφέ, καὶ ἐβόας ἅπασιν Χριστὸς ἐμοὶ δόξα καὶ εὐφροσύνη πρὸς ὃν ψάλλω. Ἀλληλούϊα.

Ἐχων ἐν τῇ ψυχῇ σου τὸν Χριστὸν ἐνοικοῦντα καὶ τὴν πρὸς τοὺς πέλας συμπάθειαν, διδάσκων ἔλεγες· Χριστὸς μερὶς τῶν πιστῶν αἰώνιος, πλοῦτος ἀκένωτος, στέφανος ἀμάραντος, δι' ὃ σοὶ μελωδοῦμεν.

Χαῖρε Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος κλῆμα.

Χαῖρε στρατοῦ φιλοχρήστου κτήμα.

Χαῖρε σταφυλὰς αἱματοβρέκτους ἐκφέρων.

Χαῖρε τὰς ροὰς τῶν μύρων ἡμῶν ἐκχέων.

Χαῖρε οἶκημα τοῦ Πνεύματος καὶ χαρίτων παροχεύς.

Χαῖρε τράπεζα ἢ φέρουσα ἐρασμίως τὸν Χριστόν.

Χαῖρε ὅτι τὰ μύρα τοῖς πιστοῖς ἀναβρῦεις.

Χαῖρε ὅτι τὰ ἰάματα τοῖς νοσοῦσι χαρίζεις.

Χαῖρε τῶν σὲ τιμώντων βοήθεια.

Χαῖρε τῶν ἀγνοούντων ἀλήθεια,
 Χαῖρε πολλῶν ἀπόρων τὸ πόρισμα.
 Χαῖρε πρὸς τὸν Χριστὸν ἡμῖν εἴσοδος
 Χαῖρε μάρτυς Δημήτριε.

Ζῆλον ἔνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἐρασιμῶν, σωφροσύνη καὶ
 παρθενίαν παρήσας διὸ φαινὰς λαμπάδας μεθ' ὧν ἐξηλθες εἰς
 ἀναζήτησιν τοῦ σοῦ Σωτῆρος· ψάλλον αὐτῷ τὸν αἶνον μετὰ
 πόθου. Ἄλληλούϊα.

Ἦκουσαν οἱ διώκται, τὴν πρὸς τὸν Σωτῆρά σου ἀγάπην
 καὶ πίστιν τὴν ἀκλόνητον, ἔμμανεῖς γενόμενοι, ἐφρούραξαν κατὰ
 σοῦ καὶ βάσανα καὶ τιμωρίας σκεπτόμενοι, εἰρκτῆ σὲ καθείρ-
 ξαν διὸ ἀκούεις.

Χαῖρε φωστῆρ δέσμευσις τελεία.
 Χαῖρε πληγὴ τυράννου καιρία.
 Χαῖρε ἀοράτων ἐχθρῶν δεσμευτήριον.
 Χαῖρε χριστωνύμου λαοῦ ὑμνητήριον.
 Χαῖρε ὅτι ἔψαλλες μετὰ Ἀγγέλων ἐν εἰρκτῆ.
 Χαῖρε ὅτι κατεπάτησας τὸν σκορπιὸν ἐν αὐτῆ.
 Χαῖρε Σωτῆρος Χριστοῦ ἀληθέστατον στόμα.
 Χαῖρε Ἐκκλησίας αὐτοῦ ἐπινίκιον ἄσμα,
 Χαῖρε λαμπρὸν τῆς χάριτος ὄχημα.
 Χαῖρε τερπνὸν τῆς Τριάδος οἴκημα.
 Χαῖρε δι' οὗ τύραννος ἐθορυβήθη.
 Χαῖρε δι' οὗ δαίμων ἐποδοπατήθη.

Χαῖρε μάρτυς Δημήτριε.

Θεοὺς ἐλλήνων ματαίους θεωρήσας ὁ μάρτυς, νηπιόθεν
 ἐκ γονέων τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσας ἐμυκτήρισε τούτων τὴν
 πλάνην, τίς γὰρ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος ἢ Χριστῷ πρὸς
 βελιὰρ ψάλλον. Ἄλληλούϊα.

Ἰδόντες παῖδες Ἑλλήνων, ἐν χερσὶ Δημητρίου, τὴν ἄμαχον
 δύναμιν τοῦ Σωτῆρος καὶ Δεσπότην τοῦ παντὸς νοήσαντες
 Αὐτὸν προσήρχοντο φωτιζόμενοι, καὶ μέλποντες τῷ Μάρ-
 τυρι τοιαῦτα μετὰ πόθου.

Χαῖρε ἀθλοφόρε μυρόροα.
 Χαῖρε μυροβλύτα χριστοφόρε.
 Χαῖρε τοῦ τυράννου ἐλέγξας τὸ μάταιον.
 Χαῖρε τῆς Τριάδος κηρύξας μυστήριον.
 Χαῖρε ὅτι ἐμίσησας τύραννον Μαξιμιανόν.

Χαῖρε ὅτι ἠγάπησας μέχρις αἵματος τὸν Χριστόν.
 Χαῖρε τῶν βασάνων καταφρονήσας τελείως.
 Χαῖρε τὸ δεσμοτήριον, προκοίνας γενναίως.
 Χαῖρε ὁ νυγείς τὴν πλευρὰν ὡς ὁ Δεσπότης.
 Χαῖρε ὁ στεφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀθλοθέτου.
 Χαῖρε ἀμνοῦ καὶ ποιμένος τὸ θρέμμα.
 Χαῖρε λαοῦ χριστωνύμου τὸ κέρας.

Χαῖρε μάρτυς Δημήτριε.

Κύρηκες λαμπροφόροι, γεγονότες οἱ μῦσαι τῶν σῶν ἀγω-
 νισμάτων, Νέστορ ὁ ὑπὸ σοῦ ἐνιοχυθείς, καὶ Λοῦπος ὁ στή-
 σας ρεῦμα τὸ ποτάμιον· ἀφέντες τὸ σκότος ἔμαθον λέγειν.

Ἄλληλούϊα.

Λάμπαντος ἐν τῷ κόσμῳ, τοῦ φωτὸς τοῦ ἀδύτου, ἐν τῇ
 καρδίᾳ σου ἔλαμψε φωτὸς ἀκτίνα, ὡς δοχεῖον χάριτος δεκτι-
 κὸν ἀθλοφόρε· ὡς ἀστήρ δὲ ἐφάνης τοῖς ἐν σκότει, καὶ οἱ φω-
 τισθέντες μελωδοῦσί σου.

Χαῖρε χειραγωγῆσις τῶν ἐν σκότει.
 Χαῖρε φωταγωγῆσις τῶν ἐν πλάνῃ τοῦ κόσμου.
 Χαῖρε πυρσὸς τῶν ἐν ζάλῃ βιούντων.
 Χαῖρε ἰατρὸς τῶν ἐν πενίᾳ νοσούντων.
 Χαῖρε ἄστρον τὸ λαμπρότατον Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.
 Χαῖρε ρήτωρ καὶ διδάσκαλος ἀληθείας φωταυγοῦς
 Χαῖρε Θεσσαλονίκης ὁ πολιοῦχος.
 Χαῖρε τῶν ἀθλοφόρων ὁ τροπαιοῦχος.
 Χαῖρε ὁ τερπνὸς κῆρυξ τοῦ Λόγου.
 Χαῖρε ὁ βλαστὸς εὐσεβῶν γεννητόρων.
 Χαῖρε δι' οὗ Μακεδονία καυχᾶται.
 Χαῖρε δι' οὗ πληθὺς πολεμίων τροποῦται.

Χαῖρε Μάρτυς Δημήτριε.

Μύροις ὡ μυροβλήτα, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις, ἐκενώθη
 σοι πλήρης καὶ μυροροῦ ἅπαν τὸ σὸν σοὶ ἀπέδειξε σκῆνος τὸ
 σεπτόν, ἡ δὲ λάρναξ τελεία μυροθήκη· διόπερ ἐκπλαγέντες
 ἄδομεν· Ἄλληλούϊα.

Νέον φυτὸν ἐδείχθης εὐσεβούντων γονέων, καὶ Χριστὸν
 ὀλοψύχως λατρευόντων, διὸ προθύμως ἡ σὴ καρδία ἐδέξατο
 τὸν τῆς εὐσεβείας τὸν σπόρον, καὶ εἰς πολλὰ καρποφορήσασα
 ἀπέδοτό σοι μάκαρ.

Χαῖρε τὸ ἔαρ τῆς εὐσεβείας.

χαῖρε τὸ πέρας τῆς ἀσεβείας.
 χαῖρε ἀναπλάσεως τὸν τύπον ἐμφαίνων.
 χαῖρε ἀναστάσεως εἰκόνα δεικνύων.
 χαῖρε ἡ θεόγραφος πλάξ τῶν τοῦ Χριστοῦ μακαρισμῶν.
 χαῖρε δένδρον τὸ πολύτιμον καρποφόρον ἀρετῶν.
 χαῖρε ὁ δαδοῦχος ἀθλητῶν ἡ τερπνότης.
 χαῖρε ὁ τροπαιοῦχος ἡμῶν δὲ ἀκρότης.
 χαῖρε στεφηφόρος Χριστοῦ Δημήτριε.
 χαῖρε τοῦ πάθους αὐτοῦ ὁμόζηλε.
 χαῖρε στοργῇ τῶν πτωχῶν καὶ πενήτων.
 χαῖρε τροφή ὄρφανῶν καὶ ἀπόρων.

χαῖρε μάρτυς Δημήτριε.

Ξένον τόκον κατείδες, θείας τρίβους ἐν γνώσει, ἐξενώθης τοῦ κόσμου, καὶ τὸν νοῦν πρὸς Αὐτὸν ἐκτείνας, ἅπαντα ὡς σκύβαλα λελόγισαι διὸ ἐδείχθης καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους τούτου μελωδῶν ἀγγελικῶς. Ἄλληλούϊα.

Ὅλον τὸν νοῦν ὑψώσας, ψυχὴν ἅμα καὶ πνεῦμα, τελεία ἀγάπη ἀγαπήσας τὸν Λόγον πρὸς ὃν ὅλος ἀφοσιωθείς, ὅλος πύρινος γέγονας, ὡς Μάρτυς δὲ ἀήττητος καὶ Μυροβλύτης θεῖος ἀκούεις.

χαῖρε Χριστοῦ ὁ μανιακὸς ἔρωσ.
 χαῖρε Σταυροῦ ἐθελούσιος πόθος.
 χαῖρε τῶν ἀπίστων ἀμφίστομος μάχαιρα.
 χαῖρε τῶν πιστῶν ἀξιέπαινον καύχημα.
 χαῖρε Νέστορος διδάσκαλος πρὸς στεφάνους ἀληθεῖς.
 χαῖρε κῆρυξ θείας χάριτος θεανθρώπου ἀθλητῆς.
 χαῖρε τοῦ Λυκίου ὁ ταχὺς ἀναιρέτης.
 χαῖρε τῶν εἰδώλων ὁ δξὺς καθαιρέτης.
 χαῖρε δι' οὗ ἡ ἀλήθεια ἔλαμψε.
 χαῖρε τοῦ ἀληθοῦς φωτὸς ἀκτίνα.
 χαῖρε τοῦ ἀπλανοῦς ἰδῶν εἰκόνα.

χαῖρε μάρτυς ημῆτριε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων ἐπευφήμησέ σεμάκαρ, τῆς σῆς ὁμολογίας τὴν χάριν καὶ στεφάνοις στέφαντες τοὺς θείους ἀγῶνας σου, ἐδόξασαν τὸν δόντα σοι, τοιαύτην νίκην, ψάλλοντες Θεῷ τὸν ὕμνον. Ἄλληλούϊα.

Ρήτωρ ὢν θεολόγος, καὶ χριστολόγος ἅμα, ἐδείχθης ὦ Δημήτριε μάρτυς. Χριστὸν γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ Υἱόν, υἱοῦ ἀν-

θρώπου γέγονας πνεύματος Ἁγίου καὶ μητρὸς Παρθένου, τέλειος κατ' ἄμφω διὰ τὸν ἄνθρωπον φανέντα, διό σοι μελωδοῦμεν.

χαῖρε θεολογίας ταμεῖον.
 χαῖρε θείου πνεύματος δοχεῖον.
 χαῖρε ὁ πῦρ πνέων ὑπὲρ πίστεως θείας.
 χαῖρε ὁ φλόγας δίδων κατὰ ἀσεβείας.
 χαῖρε ὅτι ἐφιμώθησαν οἱ εἰδῶλων ζηλωταί.
 χαῖρε ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ δαιμόνων λατρευταί.
 χαῖρε τῶν σωτηρίων ἀρχῶν ὁ δεσμοφύλαξ.
 χαῖρε τῶν Ἀποστολικῶν λογίων ὁ κῆρυξ.
 χαῖρε φωνὴ αἵματος κράζουσα.
 χαῖρε Ἄβελ σῶμα μυρίπνοον.
 χαῖρε καινῆς Διαθήκης ὁ μάρτυς.
 χαῖρε τοῦ πιστοῦ λαοῦ ὁ προστάτης.

χαῖρε μάρτυς Δημήτριε.

Σῶμα τὸ σὸν Μυροβλήτα, μυροθήκην εἰργάσω, καὶ παντοδαπῶν τοῦ πνεύματος, χαρίτων ἀνάμεστον, ἰάσεων ταμεῖον, τοῖς μετὰ πόθου προσιοῦσι τῇ σῇ λάρνακι βοῶντες τῷ Κυρίῳ τὸν αἶνον. Ἄλληλούϊα.

Τάφος καὶ τέλος ἡ εἰρική, τοῦ ἐν πολλαῖς λόγχαις, κληρωσαμένου σου σώματος, τὸ βαλανεῖον ἐγένετο· ὃν καὶ νῦν ἔτι μένει καὶ φυλάσσει γὰρ Κύριος τὰ τῶν δούλων αὐτοῦ ὅστέα, καὶ πρὸς ἰατρεῖον ἄμισθον τοῖς ἄδουσι.

Χαῖρε ἡ στήλη τῆς εὐσεβείας.
 χαῖρε ἡ λάμψις τῆς ἀληθείας.
 χαῖρε λογχονύκτου πλευρᾶς τὸ ἐκτύπωμα.
 χαῖρε αἱματοφύρτον σῶμα ἁγίασμα,
 χαῖρε ὅτι σὺ ἐχώρησας πρὸς τὰ πάθη εὐθαρσῶς.
 χαῖρε ὅτι ἔσχες τὸν Χριστὸν ἐν τοῖς ἄθλοις βοηθόν.
 χαῖρε ὁ ἐν κινδύνοις μετὰ πότιμον ἀμείνων.
 χαῖρε ὁ ἐκ πενίας διασώσας σὴν πόλιν.
 χαῖρε σῶμα πολλαῖς λόγχαις τετρωμένον.
 χαῖρε βρούσις ἰαμάτων κεκτημένον.
 χαῖρε καλὴ νεανία παρθένε.
 χαῖρε τερπνὲ στρατιῶτα Κυρίου.

χαῖρε μάρτυς Δημήτριε.

Ὑψος, βάθος, μῆκος καὶ πλάτος, τέσσαρσιν ἀρεταῖς περι-

στιχοῦμενος, ὡς ἐν κυβικῷ τετραγώνῳ, ἀκλόνητος ἐν πᾶσιν
ἐδείχθη, οἷς ὑπέστης τεθεμελίωσο καὶ γὰρ ἐπὶ τὸν ἀκρογων-
ναιῖον λίθον μέλπων. Ἐλληλοῦϊα.

Φωτοδόχον δοχεῖον, καὶ μυροθήκην Ἁγίαν, καὶ οἶκημα
τοῦ Πνεύματος, ὀρώμεν Μυροβλήτα τὸ σὸν πολύτρωτον
σῶμα, ὃ ἀπέκρουσε καὶ τάφῳ φοβήσας διὰ φλογὸς τοὺς τολ-
μητίας· κόνιν δὲ νέμων τοῖς βοῶσι.

χαῖρε πηγὴ ἀκενώτου μύρου.

χαῖρε πηγὴ αἰμοβόρου πλάνης.

χαῖρε στερεὸν τῆς πίστεως ἔρεισμα.

χαῖρε σαθρᾶς πλάνης ἀπώλεια.

χαῖρε πολλάκις σώσας συμπολίταις Θεσσαλονικοῖς.

χαῖρε ποικιλοτρόπως τούτους πάντοτε συμβοηθεῖς.

χαῖρε ἀπουσίαις σου ἐκ ταύτης δηλώσας τὸν τρόπον.

χαῖρε μετὰ Ἀχιλλεῖου ἱεράρχου φανείς ἐν τῷ τόπῳ.

χαῖρε αἰχμάλωτον θύτην ὁσώσας.

χαῖρε ἐφ' ἵππου τοῦτον ὁ βασιτάσας.

χαῖρε Μαξιμιανοῦ ἄλγος καὶ τραῦμα.

χαῖρε Μανουὴλ καὶ Ἰωσήφ τὸ χάσμα.

χαῖρε μάρτυς Δημήτριε.

Χάριν δοῦναι θελήσας, Μυροβλήτα γενναίε, πάντων τῶν
πιστῶς πρὸς σε ἐρχομένων, καὶ τοῦ μύρου του τὴν χάριν,
καὶ τὴν συμπάθειαν παράσχου τούτοις, δεόμενος ἐκτενῶς τῷ
Κυρίῳ σου, καὶ ψάλλον μετ' Ἀγγέλων Ἐλληλοῦϊα.

Ψάλλοντές σου τοὺς οἴκους, ἀνυμνοῦμέν σε Μάρτυς, ὡς
ἄνθρωπον ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσαντα καὶ ὑπ' αὐτοῦ δοξασθέν-
τα· ἡμεῖς δὲ οἱ μυρίοις κλυδωνιζόμενοι πάθεισι λιτάζομεν σε
μέλποντες τοιαῦτα.

χαῖρε Ναὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

χαῖρε βλαστὲ υἱοῦ Πρωτοτόκου.

χαῖρε ἀθλητὰ πορφυρωμένε αἵματι.

χαῖρε μυρεψὲ λελαμπρυσμένε πνεύματι.

χαῖρε ἐπάξιον ἐκτύπωμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

χαῖρε τίμιον ἀγλαῖσμα εὐσεβοῦς χριστιανοῦ.

χαῖρε τῆς Ἐκκλησίας φαινότατος στύλος.

χαῖρε τῆς εὐσεβείας τὸ ἀκλόνητον κράτος.

χαῖρε δι' οὗ οἱ Ἄγγελοι χαίρουσι,

χαῖρε δι' οὗ οἱ δαίμονες ἥττηνται.

χαῖρε ἡμῖν ὁ πρέσβυς καὶ ρύστης.

χαῖρε ἀεὶ στεφανίτα Κύριον.

χαῖρε μάρτυς Δημήτριε.

Ὁ Δημήτριε μάρτυς! τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ γνησιώτατε
φίλε καὶ ἡμῶν προστάτα (ἐκ Γ.) δεξάμενος τοῦ ὑμνωδοῦ
τοὺς οἴκους τούτους, ρῦσαι συμφορᾶς, αὐτόν τε καὶ τοὺς πι-
στοὺς ἅπαντας καὶ αἰωνίου λύτρωσαι κολάσεως τοὺς συμμε-
λωδοῦντας. Ἐλληλοῦϊα,

Κοντάκιον Ἦχ. Πλ. Δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ,

Τῷ Μυροβλήτῃ τοῦ Χριστοῦ τὰ νικητήρια.

Ὡς τροπαιοῦχον οἱ πιστοὶ τὰ ὑμνητήρια.

Ἀναμέλπομεν Δημήτριε οἱ σοὶ δοῦλοι.

Ἄλλ' ὡς ἔχων παρηρησίαν πρὸς τὸν Κύριον.

Ἐκ παντοίων ἡμᾶς ἀπάλλαξον κακώσεων.

Ἴνα κράζωμέν σοι: Χαίροις μάρτυς Δημήτριε.

Ἀντιγράφησαν ἀπὸ χειρογράφων δοθέντων ἡμῖν κατόπιν πολλῶν
παρακλήσεων φίλου τινὸς τῆ 17ῃ Ὀκτωβρίου 1912
ὄν καὶ εὐγνωμονοῦμεν.

Γεώργιος Α. Βουτέρης ἱερεὺς καὶ προσκυνήτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ

ΜΥΡΟΒΛΥΤΗΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΡΓΥΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Μετὰ τὸ Εὐλογητόν, τὸ Κύριε εἰσάκουσον. Εἶτα τό, Θεὸς Κύριος, καὶ τὸ τροπάριον Ἦχος Δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν τῷ πανσέπτῳ καὶ ἀγίῳ Ναῶ σου συναθροισθέντες οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐκλιπαροῦμεν πόθῳ σε, Δημήτριε, ρῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου πειρασμῶν καὶ κινδύνων ὅπως μεγαλύνωμεν, τοὺς σεπτούς σου ἀγῶνας, οὓς περ ὑπέστης στερεῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, στεφανηφόρε ὀπλίτα Δημήτριε.

Δόξα. Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε.

Εἶτα τὸ Ν'. καὶ ὁ κανὼν οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸν αἰείφωτον Δημήτριον σέβω.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Σεραφείμ.

Ῥοδὴ Α', ἦχος πλ. Δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Τὸν πάντων Δεσπότην καὶ ποιητὴν ἰλέωσαι, Μάρτυς, ἐλεῆσαι με καὶ δεινῆς ἐπιρρείας, Μάκαρ, ρύσασθαί με, τὸν προσφυγόντα πιστῶς ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Ὁ πταίσματι στενούμενος χαλεποῖς, καὶ πλήθει κινδύνων πιεζόμενος ἐκβοῶ· Δημήτριε Μάκαρ, πρόστηθί μοι, τῆς συνεχούσης ἀνάγκης καὶ λύτρωσαι. Δόξα.

Νομίμως ἀλλήσας ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀνύστακτος φύλαξ ἐχαρίσθης Χριστιανοῖς· γενήθητι σκέπη καὶ προστάτης, τῶν προσφυγόντων σοι, θεῖε Δημήτριε. Θεοτοκίον.

Σὺ σώζουσα πάντας τοὺς γηγενεῖς, αἰεὶ τε κινδύνων λυτρομένη τῶν χαλεπῶν· σῶζε νῦν ἐκ βλάβης σοὺς οἰκέτας, κατακρατούσης ἡμᾶς, Θεονύμφευτε.

Ῥοδὴ Γ'. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Ἄνωθεν τοῖς δούλοις σου, τὴν σὴν βοήθειαν δώρησαι, σώζων ἡμᾶς, Δημήτριε Μάκαρ, ἐκ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ἐντιμος γεγένησαι, τὸ τοῦ Χριστοῦ τιμῶν ὄνομα, διδῶ βοῶ λύτρωσαι με πάσης ἀσθενείας, πρεσβείαις σου. Δόξα.

Ἰάματα ἄφθονα, ἢ σὴ Εἰκὼν ἀναβρῦουσα, παντοδαπὰς παύει τῶν ἀνθρώπων, ἀσθενείας, Δημήτριε. Θεοτοκίον.

Ἐπίσκεψαι Ἄχραντε, νοσηλευόμενον δοῦλόν σου, καὶ τῆς δεινῆς ἀλγηδόνης ῥῦσαι, καὶ παντοίας με θλίψεως.

Ῥοδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Φωτοφόρε Δημήτριε, ὀλισθήσας πάθει κατενήνεγμαι· ἔγειρόν με κατακείμενον ἐν βυθῷ κακίας καὶ ἀπογνώσεως.

ὦ Δημήτριε κέκτημαι, σὲ φρουρόν μου θεῖον καὶ καταφύγιον πρόστηθί μοι μὴ παρίδης με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ σῶσόν με. Δόξα πατρὶ.

Τῶν Μαρτύρων τὸ καύχημα, τὸν ἐμὸν προστάτην σε, ὦ Δημήτριε, δυσωπῶ μὴ καταλίπης με, ἐκ δεινῶν καὶ νόσων ἀπολλύμενον. Θεοτοκίον.

Ρῶσιν δίδου μοι, Δέσποινα, καὶ τὴν σηπεδόνα ψυχῆς μου ξήρανον, καὶ κινδύνων με ἐξάρπασον, καὶ τῆς κατεχούσης ἀπογνώσεως.

Ῥοδὴ Ε'. Φώτισον ἡμᾶς. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Ὁ υἱὸς τῆς ἡμέρας, ὠφθης ἐν καρδίᾳ σου ἔχων φῶς ἄδυτον, δι' οὗ σκοτομήνη τῆς ἀπάτης μειοῦται καὶ ἅπασι, δαδουχεῖται γνῶσις θεοῦ φωτός· διδῶ βοῶ σοι φώτισόν με, Δημήτριε ἔνδοξε.

Νοερῶς ἵκετεύω, σὲ νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, Δημήτριε ἔνδοξε· ἐν παντὶ με τόπῳ καὶ καιρῷ ἰκαισίαις σου φύλαξον, ἀπὸ πάσης βλάβης, νόσων παντοίων καὶ κινδύνων, τὸν εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα μου θέμενον.

Δεσμευθεὶς ἀρρωστία, τῇ ἐπισκοπῇ τῇ σῇ ταύτης νῦν λέλυμαι· τῶν φρικτῶν δὲ πόνων κουφισμὸν ὑπεδέχθην ἀδόκιτον ὑπὲρ ὧν δοξάζων εὐχαριστῶ καὶ μεγαλύνω τὴν θεορμῆν σου πρεσβείαν, Δημήτριε. Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Κόρη, μορφοῦται ἐκ σοῦ ὁ Πλάστης

δν ἀεὶ δυσώπει, οἰκτειρήσαι λαὸν ἁμαρτάνοντα, καὶ λυτρῶσαι Κόσμον, νόσων δεινῶν καὶ πάσης βλάβης, τὸν εἰς σέ, Θεοτόκε, ἐλπίζοντα.

Ῥδὴ ΣΤ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ

Ἦγίασε, ὦ Δημήτριε Μάρτυς, σὲ ὁ Πάνσοφος Θεός, δν δυσώπει, ἁγιασμὸν τοῖς σοῖς δούλοις ἐκπέμψαι, καὶ φωτισμὸν καὶ πταισμάτων τὴν λύτρωσιν· προστάτης γὰρ παρὰ Θεοῦ, ἐδωρήθης ἡμῖν ἀκαταίσχυντος.

Μακάριον ἀρεταῖς με ὑπάρχειν, πολυπόθητε εὐδόκησον Μάρτυς, σὲ δυσωπῶ τὸν καλὸν μου προστάτην, καὶ πίστει κράζω σοι, Μάκαρ Δημήτριε· γενήθητί μοι βοηθὸς καὶ παντοίας ἀνάγκης με λύτρωσαι. Δόξα πατρί.

Ἡ πάνσεπτος καὶ ἅγια Εἰκὼν σου τοῦ νοός μου θεραπεύει τὰ πάθη, σωματικὰς ἀλγηδόνας τε παύει καὶ τῶν Δαιμόνων ἐπήρειαν. Ἅγιε· δεῖξόν μοι οὖν ταῖς σαῖς λιταῖς τῶν δεινῶν τούτων πάντων ὑπέρτερον. Θεοτοκίον.

Φάνηδι νῦν ἐν κινδύνοις προστάτης, χαριτόβρυτε Ἅγια Παρθένε, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀχρείῳ σου δούλῳ, καὶ θεραπείαν τοῖς νόσοις μου δώρησαι, καὶ κόπασον τὸ χαλεπὸν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον δέομαι.

Πρεσβείαις σου ἐκ περιστάσεως πάσης λύτρωσαι, Ἄθλοφόρε, τοὺς ἐπικαλουμένους σε Μάρτυς, Δημήτριε, καὶ ὑμνοῦντάς σου τὰ θαυμάσια ἄθλα.

Καὶ Θεοτοκίον.

Ἄχραντε ἢ διὰ λόγου.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει. Εἶτα τὸ Κοντάκιον Ἦχος Β'.

Προστάτα τῶν Πιστῶν ἐτοιμότητε, καὶ ἱκέτα πρὸς Θεὸν ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης δούλων σου δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς συμπαθής, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον ὡς οἰκτιρῶν, ἱκέτευσον τῷ Κυρίῳ, ὅπως ρυσθῶμεν τῶν δεινῶν, Δημήτριε ἔνδοξε.

καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον Ἦχος Δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Τρεῖς.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσαν...

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ κτλ.

(Ζήτει Νοεμβρίου 1)

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἄθλοφόρου πρεσβείαις..

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχος, Ἐλεῆμον ἐλέησόν με ὁ Θεός... Καὶ τὸ παρὸν.

Ἦχος Πλ. Β'.

Μὴ ἐγκαταλίπης με...

Γνώμη ὀλισθήσαντα, καὶ δουλωθέντα τῷ πλάνῳ, ἀπάτη πανένδοξε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον προστασίαν σου, καὶ θεομὴν δέησιν, Δημήτριε Μάκαρ, καταφεύγω ὁ πανάθλιος, δεσμοῦ με λύτρωσαι τῶν πειρακτηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σῶσόν με πρεσβείαις σου τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων· ἵνα σὲ δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ, τὴν σὴν Εἰκόνα πηγάζουσαν ἄπειρα ἰάματα.

Τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κτλ.

Ῥδὴ Ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν, Ἅγιε τοῦ Θεοῦ.

Τῆς πλάνης τὴν ζόφωσιν μειῶν σὺ ὄφθης σαφῶς, Δημήτριε, διαυγέστατον ἄστρον, διὸ ψυχὴν μου γνώμην τυφλώτουςαν, θεογνωσίας φωτὶ καταλάμπρυνον, ἀποδιώκων τῆς ἀγνωσίας ἀγλύν.

Ρανίδα ἰάσεων, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ δώρησαι, Ἅγιε, καὶ τὰ σώματος πάθη ταῖς ἱεσείαις σου ἐξαφάνισον, ὦ ἄθλοφόρε Δημήτριε ἔνδοξε, ἵνα δοξάζω, τιμῶ καὶ ἀνυμνῶ σε ἀεὶ.

Ἰδοὺ σε πεπλήρωκε, τὰς ὑποσχέσεις Χριστὸς ὁ Κύριος πρὸς αὐτὸν ἀνυψώσας τῇ ἐκτιμῆσει τῶν παθημάτων αὐτοῦ, ὃ παρεστὼς νῦν, Δημήτριε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πιστῶς ὑμνολογούντων σε. Θεοτοκίον.

Ἐλέησον, Πάναγνε, τὸν πλέον πάντων ἀνθρώπων πταίσαντα· οὐκ ἔστι γὰρ ὅς οὕτω παρώργησε τὸν ποιήσαντα, ζήσας ἀσώτως ὡς ἐγὼ ὁ ἄθλιος· διὸ βοῶ δωρεάν. Δέσποινα, σῶσόν με.

Ῥδὴ Η'. Ἑπταπλασίως κάμινον...

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἄσωμάτων τάγμασι, καὶ Μαρτύρων στρατεύμασι θρόνῳ τοῦ Θεοῦ παρεστηκόσ, Δημήτριε, καὶ δόξης καὶ χάριτος καὶ φωτισμοῦ πληρούμενος, λύσον τῶν ἡμῶν ἁμασχημάτων τὸν ζόφον τῶν πίστει προσκυνούντων τὴν σεπτὴν καὶ τιμίαν καὶ πλήρη χαρισμάτων ἁγίαν σου Εἰκόνα.

Νίκην λαβὼν ὁ δειλαῖος ἡδονῶν τῷ ἐκπτώματι, ἔρριμαι εἰς γῆν, θέαμα θρήνων ἄξιον, Παμμάρκα Δημήτριε, νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλεψον, δεῖξον ἐν ἐμοὶ τὴν τῶν θαυμάτων σου χάριν, βροτῶν ἰδέτω γένος, ὅτι σὺ μου προστάτης καὶ σώζεις ἐκ θανάτου τὸν σὸν ἀχρεῖον δούλον.

Δόξα πατρί.

Σὺ Μαρτυρίου κάλλεσιν, ὦ Δημήτριε ἔνδοξε, κατεστολισμένος καὶ τοῖς ἄθλων στίγμασι, πορφύραν ἔξ αίματος, ἐνδεδυμένος τῆς σῆς σφαγῆς, τῷ Θεῷ παρέστης σὺν Ἀγγέλων χορείαις καὶ τάξεσι Μαρτύρων, ὃν αἰεὶ ἐκδυσώπει, κοσμησαὶ σωτηρίου ἡμᾶς περιβολαίῳ.

Θεοτοκίον.

Ἴασον ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ παθῶν ρῦσαι, Δέσποινα, πλήρωσον χαρᾶς πνευματικῆς τὸν δούλόν σου, τῷ κύκλῳ στεφάνωσον τῶν ἀρετῶν, Πανάμωμε, ἐμπλησον παντοίων δωρεῶν μετουσίας, καὶ μέτοχόν με δεῖξον Οὐρανῶν βασιλείας· κἀν μου ὑπὲρ ἀξίαν τὸ αἰτηθὲν ὑπάρχη.

Ῥδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ... Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Ἐσκήνωσας ταῖς ἄνω θείαις Αὐλαῖς, τὸν μισθὸν ἀπολαύσας τῶν πόνων σου πρόστηθι οὖν πάντοτε, θεόφρον, τοῦ σοῦ λαοῦ, τὴν Πόλιν ταύτην φύλαττε, σῶζε τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, καὶ βράβευσον εἰρήνην, πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ, κἀμοῦ τοῦ σοῦ ἱκέτου μέμνησο.

Βραβεῖων λαμπροτάτων ἀξιοθεῖς, ἐκ Θεοῦ, Ἀθλοφόρε Δημήτριε, ἀποσοβεῖς Δαίμονας καὶ νόσους παντοδαπὰς, καὶ πειρασμοὺς καὶ θάνατον, πᾶσι τὰ αἰτήματα χορηγῶν διὸ κἀμοὶ παράσχου εἰρήνην καὶ υγείαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Δόξα πατρί.

Ὡς ἔχων ἀναφαίρετον θησαυρόν, τὴν σεπτὴν σου Εἰκόνα, Δημήτριε, ὁ σεβαστὸς καὶ θεῖος Ναός σου πάντας Πιστοὺς, καταπλοντίζει πάντοτε ταῖς τῶν χαρισμάτων διανομαῖς. Διὸ κἀγὼ τῶν θείων τύχοιμι δωρεῶν σου, ὁ προσφυγὼν τῇ θείᾳ σκέπῃ σου.

Θεοτοκίον.

Μαρία Θεοτόκε ἐπιτυχεῖν, τῆς τροφῆς Παραδείσου ἀξίωσον, τὸν ἐπὶ γῆς μόνην σε ἐλπίδα μετὰ Θεόν, μόνην πρεσβεῖαν ἔχοντα, μόνην προστασίαν, μόνην ἰσχύν. Διὸ μὴ ὑπε-

ρίδης τολμῶντα ταῦτα λέγειν, Δέσποινα, σῶσόν με τὸν δούλόν σου.

Ἄξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς. Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Φρούρει τοὺς τιμῶντάς σε Ἀθλητά, καὶ εὐσεβοφρόνως προσκυνοῦντας τὴν σὴν Μορφήν, καὶ ρῦσαι κινδύνων καὶ πάσης ἄλλης βλάβης, Δημήτριε τρισμάκαρ, ταῖς ἱεσίσαις σου.

Χαίροις τῶν Μαρτύρων ἢ καλλονῆ, ὄντως Ἀθλοφόρε Μυροβλύτα, καὶ τῶν Πιστῶν· λιμὴν τε καὶ τεῖχος, προστάτης τε καὶ σκέπη, Δημήτριε Παμμάρκα, σκέπε τοὺς δούλους σου.

Φύλαττε σοὺς δούλους, ὦ Ἀθλητά, Μάρτυς Μυροβλύτα, τοὺς τιμῶντάς σε εὐλαβῶς, πίστει τε καὶ πόθῳ τελουντάς σου τὴν Μνήμην, ἀπὸ παντοίας βλάβης καὶ περιστάσεως.

Δέξαι, ὦ Δημήτριε Ἀθλητά λιτὰς τῶν σῶν δούλων, ἃς ἐκ στόματος ρυπαροῦ, καὶ γλώττης βεβήλου, προσάγομεν αἰτοῦντες, ἁμαρτημάτων λύσιν ταῖς ἱεσίσαις σου. Θεοτοκίον.

Δέσποινα δυσώπει τὸν σὸν Υἱὸν ἀξίους γενέσθαι βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, τοὺς πίστει τιμῶντας τὴν ἁγίαν Εἰκόνα τοῦ θείου Δημητρίου τοῦ σοῦ θεράποντος.

Τὸ Τρισάγιον. Καὶ τροπάριον. Ἦχος Γ'.

διορθωθὲν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Λογάδου.

Μέγαν εὐρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἢ Οἰκουμένην, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρῦνας τὸν Νέστορα, οὕτως ἅγιε Μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, καθελεῖν τὸ φρύαγμα τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἡμᾶς ἐνθαρρῦναι καὶ δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα μνημονεῦει ὁ Ἱερεὺς.

Ἐν δὲ τῇ ἀπολύσει ψάλλεται τὸ παρὸν ἦχος Β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν...

Μάρτυς Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἐν διαφόροις ἀνάγκαις, σῶσε πρεσβείαις σου, πάσης περιστάσεως ἀπολυτρώ-

μενος και διώκων ψυχόλευθρον, δεινήν ἀθυμίαν, χάριν δὲ και ἔλεος ἡμῖν αἰτούμενος, ὅπως ταις λιταις σου σωθῆντες, χαίροντες γεραίρωμεν πάντες, τοὺς σεπτοὺς ἀγωνάς σου, Δημήτριε.

26 Ὀκτωβρίου. Τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροδλότου, και ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου σεισμοῦ.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σεισμοῦ. Ἦχος Πλ. Δ'.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, και ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, και κατάπεμψον ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, και σώσον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Ἦχος Γ'.

Μέγαν εὐρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένη, ἀλοφορε τὰ ἔθνη τροπούμενον, ὡς οὖν Λοαίου καθεῖλες τὴν ἐπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα· οὕτως Ἁγίε μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Εἴσοδον. Δεῦτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστῷ, σώσον ἡμᾶς Ἰῆ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις Δημήτριε τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὁ δούς σοι τὸ κράτος ἀήττητον και περιέπων τὴν πόλιν σου ἀτρωτον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

Μεγαλυνάριον.

Τὸν μέγαν ὀπλίτην και ἀθλητὴν, τὸν στεφανοφόρον, και ἐν Μάρτυσι θαυμαστόν, τὴν λόγχην τραθέντα, πλευρὰν ὡς ὁ Δεσπότης, Δημήτριον τὸν Θεόν, ὕμνοις τιμῶμεν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Ἰουλίῳ 1913.

Γεώργιος Α. Βουτέρης

Ἱερεὺς Προσκυνητῆς και Πνευματικὸς

Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Ὁσίου Μελετίου.